

بررسی عوامل مشوق و بازدارنده معلمان علوم در استفاده از وسایل آزمایشگاهی توسط معلمان علوم مدارس راهنمایی مناطق نوزده گانه تهران

استاد راهنما: دکتر نوروزعلی کرمد دوست

استادان مشاور: دکتر فریده آل آقا و دکتر خدایار ابیلی

پژوهشگر: علی ناسخیان / رشته برنامه ریزی آموزشی

دانشکده علوم تربیتی: سال ۱۳۷۲

درس علوم تجربی در دوره راهنمایی تحصیلی، یکی از دروسی است که در سازندگی تفکر علمی و تحقیقی دانش آموزان نقش مهمی دارد.

معلمان علوم تجربی برای تدریس آن در دوره راهنمایی راه‌های مختلفی را پیموده و در هر یک از آنها هدف خاصی را دنبال می‌کرده‌اند. اما آنچه به عنوان هدف مشترک می‌توان در نظر گرفت این است که هدف از آموزش علوم ایجاد تفکر علمی و آشنا نمودن دانش آموزان با قوانین موضوعه در علوم تجربی باشد. برای رسیدن به این هدف، لازم است راه و روشی انتخاب شود که ما را سریع‌تر به هدف مورد نظر برساند. برای رسیدن به این هدف می‌توان از روش آموزش عملی و تدریس به همراه آزمایش استفاده نمود، به طوری که دانش آموز با واقعیت‌های عینی و مسائل موجود در آزمایشگاه آشنا شود، اگر بتوان چنین روشی را در تدریس علوم تجربی به کار بست می‌توان ادعا کرد که تا حد زیادی هدف مذکور تحقق یافته است.

در راستای آموزش عملی و آزمایشگاهی علوم تجربی، پژوهشی را پی می‌گیریم که در آن به «بررسی عوامل مشوق و بازدارنده معلمان علوم در استفاده از وسایل آزمایشگاهی» می‌پردازیم. در این پژوهش با استفاده از نظرات معلمان علوم پنج منطقه آموزش و پرورش تهران، به عنوان نمونه آماری، پرسشنامه‌هایی تنظیم و اطلاعات مربوطه به آن موضوع جمع آوری شده است در این تحقیق، با طرح پنج فرضیه و استفاده از محاسبات آماری «رگرسیون چند متغیری» به آزمون فرضیه‌های مطرح شده می‌پردازیم. در بررسی این فرضیه‌ها پنج عامل به عنوان متغیرهای مستقل طرح شده و اثر این عوامل بر متغیر وابسته، که «به کارگیری وسایل آزمایشگاهی توسط معلمان علوم» است بررسی گردیده است.